

om sagsomkostninger og processuelle straffe, kan dog kun appelleres særskilt ved anke, jfr. retsplejelovens § 368, stk. 4.

Stk. 2. Andre afgørelser end de i stk. 1 nævnte, som træffes af sø- og handelsrettens skifteafdeling, ankes eller kæres til østre landsret.«

Til § 3

6) I den foreslåede affattelse af § 8, *stk. 2*, indsættes efter ordene »eller sagen« følgende: »af bevismæssige grunde«.

Til § 4

Af *udvalget*:

7) I *stk. 1* ændres »1. april 1986« til: »1. juli 1986«.

Af et *mindretal* (S og SF):

8) *Stk. 2* udgår.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at de gældende regler, hvorefter funktionærsager i det storkøbenhavnske område behandles ved sø- og handelsretten, opretholdes uændret, ligesom de gældende regler om kompetencen mellem byretterne og landsretterne i ansættelsessager opretholdes uændret.

De af funktionær- og ansættelsessager berørte interesseorganisationer har udtrykt stor tillid til og tilfredshed med sø- og handelsrettens behandling af disse sager.

Når tillige henses til de særdeles begrænsede antal ankesager, ses der ikke at være rimelig anledning til at overføre funktionær- og ansættelsessager til byretterne.

Endelig må en stillingtagen til spørgsmålet kunne afvente retsplejerådets behandling af spørgsmålet om retternes indbyrdes kompetence, herunder sø- og handelsrettens placering.

Til nr. 2 og nr. 6

Efter lovforslaget skal retten kunne afslå at henvise en sag til forbrugerklagenævnet eller et godkendt klage- eller ankenævn dels, når det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, og dels, når sagen skønnes uegnet til behandling ved nævn.

Med ændringsforslagene begrænses muligheden for at afslå henvisning til nævnshandling, således at nævnshandling kan afslås dels, når det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, og dels, når sagen af *bevismæssige grunde* skønnes uegnet til behandling ved nævn. Den sidstnævnte situation kan eksempelvis forekomme, hvor det for sagens afgørelse må anses for påkrævet, at der gives parts- og vidneforklaringer efter retsplejelovens regler. Nævnshandling skal derimod ikke kunne afslås, fordi en behandling af sagen forudsætter stillingtagen til komplicerede juridiske spørgsmål.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at den foreslåede begrænsning i adgangen til at kære enstemmige kendelser og beslutninger, som landsretten afsiger under sagsforberedelsen eller domsforhandlingen, jfr. kapitel 33-34, eller som afsiges efter §§ 378 eller 381-384 under behandlingen af en ankesag, ikke gennemføres.

Den af justitsministeren foreslåede ændring af retsplejelovens § 392 var ikke omfattet af retsplejerådets lovudkast af 10. december 1984, der i øvrigt danner baggrund for lovforslagets bestemmelser om at aflaste højesteret.

Retsplejerådet har i en udtalelse af 21. april 1985 om den foreslåede ændring af § 392 udtrykt betænkelighed ved begrænsningen i kæreadgangen til højesteret. Rådet gør opmærksom på, at der er tale om et brud med det 2-instansprincip, som i betænkning nr. 698/1973 blev tillagt stor vægt, og som rådet stadig tillægger stor betydning. Retsplejerådet kunne derfor ud fra retsplejemæssige hensyn ikke anbefale den foreslåede ændring af § 392.

Til nr. 4